

Sue priuatis personis, sine piis locis, aut quomodo-
cumque aliter hactenus concesserunt, aut in posterum
concedentur, etiam si illis expresse indulgeatur, ut
omnes Regulares, etiam Mendicantes, huiusmodi facul-
tatis vti possint. Sic ille. Ex quo videtur aper-
te sequi posse Superiorem Societatis Bullam vsum
prohibere tantum in his, quae regularem disci-
plinam videntur relaxare, secus in aliis, de qui-
bus dictum Assertionem 5. ad quae etiam spectat,
quod Assertionem precedentem diximus: vsum enim
ouorum & lacticianorum in Sexagenariis nequa-
quam Religiosam disciplinam dissoluit aut rela-
xat, sed valde illi conformis est, cum ad charita-
tem Superiorum spectet Senum curam specialem
gerere, quod diuinis & humanis legibus admo-
nemur. Et videri pro eo potest Dom. Solorza-
nus Tomo 2. Lib. 1. Cap. 5. numer. 60. & sic alia,
quae in Bulla Cruciatum occurrunt, praeter ele-
ctionem Confessarij, de qua infra.

Quid pro-
hibere
possint il-
lus Super-
iores.

Declaratio
eiusdem
Pontificis
circa suum
Indultum

Sine eo
stare pri-
uilegium
eiusdem
posse.

Quod potest
ex parte
admitti,
& ex parte
recusari.

Præfatio
priuilegio
Religiosae
gaudere,
quod reuo-
caturum non
est.

qui reuerentiam Apostolicis statutis debitam pen-
nitentia ignorarunt. Ex quo fit neque a Commis-
sario posse tale indultum suspendi, quia ad hoc
conceditur, ut non possit impediri, cum versetur
circa Bullam ipsam. Et ab eisdem Grego-
rij Commissario planum est non potuisse suspen-
di: atqui omnes alij aliorum Pontificum non
maiori circa hoc gaudent potestate, quandoqui-
dem non alia est eorumdem Pontificum mens,
ex verbis Gregorij constat, dum id non expri-
munt: ergo neque suspendi ab illis potest. Prae-
terquam quod gratia a Commissario suspensa
reualidatur acceptione Bullae: ergo ea à Reli-
giosis sumpta, Praelatorum potestas vim suam
resumit: & certe si Praelatus Bullam sumat, id
erit apertius. Cum aliis ex ipsius Bullae tenore
constet non suspendi gratias & facultates Superi-
oribus Ordinum Mendicantium concessas in
ordine ad suos Fratres: ex quibus vnam hanc,
de qua loquimur, esse liquet. Et pro suspensio-
ne dicta fit iam

Neque a
Commissario
potest
reuoari.

S. IV.

Bulla an sit Religiosis necessaria ad In-
dulgentias lucrandas & gratiarum
aliarum fruitionem.

273 IN primis certum est Bullam necessariam
esse ad earum Indulgentiarum lucrum,
& gratiarum vsum, quae per Bullam ipsam con-
ceduntur: idque ex Bullae ipsius textu habetur
manifestum, dum in ea dicitur: *T por por quanto
vos. N. distes la Limosna, que auemos casada y decla-
rado, y recibistes esta dicha Bulla escrito en ella vuestro
nombre, declaramos, que auéis conseguido, y se os
conceden las dichas Indulgentias, gracias, y facultades* &c. Quod quidem circa Religiosos ita intel-
ligendum est, ut si aliis gratiam aliquam simi-
le habeant, quae ad saeculares non spectet, de quo
inferius, Bulla pro eius vtu non fit ipsis necessa-
ria. Sic enim Religiosi visitantes Ecclesias suas,
& in eis pro exaltatione S. Matris Ecclesiae oran-
tes, pro extirpatione haereticum, Principum Chri-
stianorum concordia, ac salute Pontificis, in die-
bus Stationum, Indulgentias omnes lucrantur,
quae Romae intra & extra muros possunt obtine-
ri: concessione Pauli V. qui Indulgentias Reli-
giosorum ad certum censuit numerum reducenda-
das. Per Bullam autem similis concessio habe-
tur, & conceditur visitantibus quinque Eccle-
sias, aut quinque altaria in vna, aut pluribus, &
pro concordia Christianorum Principum, ac vic-
toria contra infideles orantibus. Vide tamen
infra. num. 282.

De quibus
certum
Indulgenti-
um.

Bulla ta-
nor.

Facultas
suspendendi
gratias
Commissario
con-
cessa.
Tenor sus-
pensionis.

274 Deinde. Verba Pontificum praemitten-
da sunt, ex quibus fauor Religiosis in hac parte
exhibitus possit intelligi, & circa illorum tenore
dubia quaedam occurrence pariter expediri.
Sic ergo aiunt illi, Item Praedicto Commissario, &
Receptorum generali datur facultas, ut suspendere possit
dicto anno durante, omnes similes & dissimiles Indul-
gentias, & facultates ab eisdem, & Sede Apostolica,
vel eius auctoritate, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis,
Hospitalibus, piis locis, Vniuersitatibus, Confraterni-
tibus, & singularibus personis etc. concessas. Ita

ut neque interim publicari possint, neque publicari
cuius hominum communitate, vel diuina suffragentur
exceptis tamen concessis Ordinum Mendicantium Su-
perioribus quoad eorum Fratres tantum. Item. Dico
Commissario etiam conceditur facultas, ut ipse per
se, vel alium; seu alios, quando, & quoties sibi vide-
bitur, Indulgentias, & alias gratias per eum suspensas,
in fauorem illorum, qui praesentium gratiarum in hanc
causam pro Religiosis defensione concessarum partici-
pes effecti fuerint, reualidare absque aliquo premio
possit. Sic Pontifices; iuxta quorum concessio-
nem Commissarius, cum publicatur Bulla, du-
rante praedicationis tempore, praedicta omnia
suspendit, & Bullam sola acceptione reualidat, ut
illis vti particulares personae possint: alia autem
quae personalia non sunt, eatenus currere permit-
tit, quatenus eidem fruiuitur Bullam habeant,
ut Iubilaeum, Stationes, & similia, pro quorum re-
ualidatione nihil accipitur, iuxta Pontificiam de-
terminationem: licet Notariis stipendium ali-
quod dari soleat ab iis, qui reualidationis testi-
monium accipiunt, quamuis multoties necessa-
rium non sit, & vna Commissarij Rubrica suffi-
ciat, & forte neque ista opus sit. Vnde animadu-
uertendum, cauendumque, ne in negotio hoc,
in quo locum esse quaestui Pontifices nolunt,
immo & ab eo abhorrent, aliquid huiusmodi
miscatur. Scio nonnumquam Iubilaeum aliqua non
publicari, ne sumptus fiat semper onerosus in
eo, quod gratuitum esse decernit benignitas lar-
gentis. Quomodo autem licere possit, ostendit
P. Quintanadueñas in Appendice Tract. 2. Dub.
5. In suspensione autem dicta eandem exceptio-
nem Mendicantium Ordinum Commissarius ad-
hibet, quam Pontifices praemiserunt & ita circa
illam difficultates quaedam dissoluendae, si forte
pro iis possit lux sufficiens inueniri.

Gratiarum
reualidatio
quomodo
fiat.

Notariis
quod datur
scrupulo-
sus atten-
dendum.

DIFFICULTAS I.

Quid nomine Indulgentiarum, Gratiarum,
& facultatum intelligatur in
praedicta exceptione pro Ordinibus Men-
dicantibus.

Ubi de forma absolutionis per Bullam.

275 Indulgentiae notio satis perspicua est ex
communi & recepto vocis vtu; est enim
remissio poenae peccatis debita, extra Sacramen-
tum per applicationem thesauri Ecclesiae, satis-
factionum, inquam Christi quae infiniti valoris
est, & Sanctorum, quas quidem obtulerunt ipsi,
sed pro eorum peccatis superabundantes fuerunt;
vnde ex mensura ita cogitata & superfluente
multum est relictum, quod in acceptatione
Dei thesaurizatum prodesset aliis potest, quorum
defectus eorum compensatione suppletur.
Vide bonam explicationem apud Trullenchi Lib.
1. 5. 1. Dub. 14. ex bonis Auctoribus deductam,
& praeter alios ex P. Suario Tomo 4. in 3. Disp. 49.
Sec. 1. Vbi illud quod dicitur Extra Sacramentum,
difficultatem videtur habere. Nam licet commu-
niter ita fiat, non tamen omnino necessarium
apparet: quia concedi Indulgentia plenaria po-
test

Difficultas
ex eo quod
dicitur
extra Sa-
cramentum
concedi

test contenti sua peccata: quamuis enim hoc
fieri generaliter nequeat, aliis vtu poenitentia-
rum Sacramentalium penitus tolleretur, in quo
grauissimum esset animarum detrimentum, tum
ob earum vtilitatem, tum ob peccandi licentiam,
quae inde resultaret. Quod tamen aliquando con-
cedatur, ut in hora mortis, propter rationem a-
liquam specialem, non videtur repugnare: im-
mo in vtu habetur pro Religiosis morti proximi-
s, & aliis imagines aut grana benedicta habenti-
bus. Vbi licet dici possit Indulgentiam tunc
non esse virtute Sacramenti, sed Confessarium
eius virtute eam poenam remittere, quae iuxta
institutionem Christi Sacramento respondet: à
Pontifice autem simul fieri applicationem ex
thesauro Ecclesiae: id non videtur satisfacere,
quia nec videtur repugnare ut à Pontifice con-
cedatur Sacerdoti potestas plenarie absoluedi, aut
etiam non plenarie: in quo euentu virtute abso-
lutionis Sacramentalis fit remissio ex intentione
ipsius, vnde Indulgentia etiam Sacramentalis est.

Expedita
illa, cum
notanda
doctrina.

276 Ad hoc dici potest concessio-
nem Indulgentiae dictae non repugnare, & verbis ab-
solutio-
nis posse concedi: nihilominus extra
Sacramentum dici, quatenus non fit virtute
Sacramenti, sed illi contingenter adiungitur:
absolutio enim talis poenitentis, iuxta disposi-
tionem eius omnino eadem stare potest, & verè
staret, etiam si nulla existeret Indulgentia. Quod
autem ex intentione eius extendatur ad pleni-
orem poenae remissionem, contingens est, quia ei-
dem verbis potest applicari, quod ex thesauro
Ecclesiae Pontifex applicandum relinquit, & ab-
solutio-
nis nomine significari potest in forma co-
suetudine, licet illa ad peccata, & non ad poenas ex-
pressè dirigatur. Vide P. Suarium Tomo 4. cit.
Disp. 10. Sec. 2. num. 7. P. Henriquez Lib. 4.
Cap. 11. num. 3. & Remigium pag. 283. Col. 2.
Sicut dicunt plures etiam ex Confessarij inten-
tione extendi posse ad excommunicationem,
quod & frequenter accidit, dum quis excommuni-
cati confessionem audit, & oblitus eius ab-
soluit à peccatis: tunc enim ex intentione
praecedenti absoluedi, ad excommunicationem
forma absolutionis extenditur: quia vult hic &
nunc verè absoluedi à peccatis, & conlequenter
impedimentum absolutionis tollere, quod ex-
communicatio apponit, & ut demum posse abso-
lutionem à peccatis stare, manente excommuni-
catione, ut aliqui censent; est tamen illud illi-
citur; & qui absoluit, excommunicationis obli-
tus, nihil facere intendit, quod ex se licitum non
sit. Pro quo bene arguit Cardinalis Lugo Disp.
16. de Poenitentia num. 624.

277 Et hoc modo intelligenda est forma
absolutio-
nis, quae in Bulla apponitur: remissio
enim poenae intra eandem includitur, cuius sum-
ma est: *Absoluo te ab omnibus censuris, etiam Sedi
Apostolicae reseruat, & ab omnibus peccatis, & con-
cedo tibi Indulgentiam plenariam, & remissionem pl-
nam omnium peccatorum tuorum, & poenarum, quae
propter illa in Purgatorio pati obligatus eris, in nomine
Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Licet enim for-
ma absolutionis dicatur, & ita videatur omnino
Sacramentalis, non tamen ita accipienda est, sed
iuxta datam explicationem. In qua illud difficile
quomodo post Indulgentiae plenariae concessio-
nem,

Forma ab-
solutio-
nis
Bulle quo-
modo in-
telligenda.

Specialis
difficultas
circa illud.

